

ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของ
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
Employee's opinions of Internal Education Quality Assurance:
Faculty of Humanities and Social Sciences Phetchabun Rajabhat
University

พิมพ์ชญา กรอตุตมา¹ เครือวัลย์ อินทรสุข² และ ปริศนา แก่นโท³
Phimchaya Konuttama¹, Khruawan Inthasuk² and Prissana Khaenthaw³

¹เจ้าหน้าที่วิจัย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

²ที่ปรึกษา/ผู้ร่วมวิจัย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

³ที่ปรึกษา/ผู้ร่วมวิจัย สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ภาค 4

บทคัดย่อ

การศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ 2) เปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ โดยจำแนกตามความแตกต่างกันในเรื่องเพศ ลักษณะงานและประสบการณ์ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

กลุ่มประชากรทั้งหมดที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ คณาจารย์ จำนวน 67 คน และเจ้าหน้าที่ จำนวน 12 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 79 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ T-test และ F-test ผลการวิจัยพบว่า 1) บุคลากรมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.69$ S.D.= 0.42) โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยในแต่ละด้าน ดังนี้ ด้านการบริหารจัดการ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.93$ S.D.= 0.46) ด้านทัศนคติที่มีต่อการประกันคุณภาพ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.74$ S.D.= 0.45) ด้านการมีส่วนร่วม ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.59$ S.D.= 0.72) และด้านความรู้ความเข้าใจการประกันคุณภาพ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.50$ S.D.= 0.61) 2) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ พบว่า บุคลากรที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ไม่แตกต่างกัน ส่วนบุคลากรที่มีลักษณะงานและประสบการณ์ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าบุคลากรที่มีลักษณะงานแตกต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันในด้านการบริหารจัดการและด้านการมีส่วนร่วม ส่วนบุคลากรที่มีประสบการณ์ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันในด้านการมีส่วนร่วมและด้านความรู้ความเข้าใจการประกันคุณภาพการศึกษา นอกจากนั้นไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ : การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

Abstract

This is a study of employee's opinions in the area of Internal Education Quality Assurance for the Faculty of Humanities and Social Sciences at Phetchabun Rajabhat University. The objectives were 1) to study the employee's opinions about the Internal Education Quality Assurance for the Faculty of Humanities and Social Sciences at Phetchabun Rajabhat University and 2) to compare the employee's opinions about the Internal Education Quality Assurance for the Faculty of Humanities and Social Sciences at Phetchabun Rajabhat University depending on their gender, job description and experience.

The study groups are made up of teachers and staffs including 67 teachers and 12 staffs, making a total of 79 people. The tool of generating data for this study is through a questionnaire. The data is then analyzed through T-test and F-test.

The research results were as follows:

1) show that most University employees tended to give Internal Education Quality Assurance as a whole at Phetchabun Rajabhat University a high score with an average of 3.69 and a S.D. of 0.42. When split into different departments, in order from highest to lowest value, this study found that the management of the Internal Education Quality Assurance was given the highest average score of 3.93 with a S.D. of 0.46. The attitudes the employees have towards the quality of the system's assurance had an average score of 3.74 and a S.D. of 0.45. The level of participation was given an average score of 3.59 with an S.D. of 0.72. Finally in terms of the knowledge and understanding of the assurance system that average score was 3.50 with a S.D. of 0.61.

2) When the gender of the employee was taken into account, the results showed that there was no difference in their opinions towards the Internal Education Quality Assurance as a whole at Phetchabun Rajabhat University. However, when comparing the results between the employees that have had job description and experience with working in Internal Education Quality Assurance with those that haven't the study found a slight difference of 0.05 in the average score as a whole figure. On further analysis of the results it was found that the difference in the results were in the areas of management and participation, while in the areas of knowledge and understanding and the attitudes the employees have towards the quality of Internal Education Quality Assurance there was no difference in the average scores.

Keywords : Internal Education Quality Assurance

1. บทนำ

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์มีผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะ ในรอบ 3 ปีซ้อนหลัง พบว่า ปีการศึกษา 2555 ผลการประเมินเท่ากับ 3.64 คะแนน อยู่ในระดับดี ปีการศึกษา 2556 ผลการประเมินเท่ากับ 4.32 คะแนน อยู่ในระดับ “ดี” ปีการศึกษา 2557 ผลการประเมินเท่ากับ 3.29 คะแนน อยู่ในระดับ “พอใช้” ซึ่งในปีการศึกษา 2557 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้เปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษาภายในออกมาบังคับใช้ใหม่ โดยได้จัดทำประกาศคณะกรรมการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2557 เมื่อวันที่ 9 ธันวาคม 2557 (สำนักงานคณะกรรมการ

การอุดมศึกษา, 2557) อันเป็นช่วงเวลาที่การจัด การเรียนการสอนภาคการศึกษาที่ 1/2557 เสร็จสิ้นแล้ว ทำให้คณาจารย์และเจ้าหน้าที่ต้องปรับตัวกับเกณฑ์การประเมินในรูปแบบใหม่อย่างมากและจำเป็นต้องใช้เวลาในการศึกษาทำความเข้าใจกับเกณฑ์การประเมินในเวลาจำกัด อีกทั้ง การส่งบุคลากรเข้าอบรมทำความเข้าใจยังเป็นไปได้ในวงแคบต้องอาศัยการถ่ายทอดองค์ความรู้จากผู้ที่มีโอกาสได้ศึกษาอบรม ซึ่งอาจทำให้เกิดความเข้าใจที่ไม่ตรงกันหรือการตีความตัวบ่งชี้ยังไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ทุกหน่วยงานตั้งแต่ระดับหลักสูตร ระดับคณะ และระดับสถาบันต้องสร้างระบบการบริหารจัดการงานประกันคุณภาพในช่วงเวลาที่กระชั้นชิดกับการเข้าสู่กระบวนการประเมินคุณภาพ ทำให้ปีการศึกษา 2557 มีผลการประเมินเท่ากับ 3.29 คะแนน อยู่ในระดับ “พอใช้” (คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 2558) ดังนั้น ในปีการศึกษา 2558 ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์จะศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ด้านการบริหารจัดการ ด้านการมีส่วนร่วม ด้านความรู้ความเข้าใจการประกันคุณภาพและด้านทัศนคติที่มีต่อการประกันคุณภาพ และศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ โดยจำแนกตามความแตกต่างกันในเรื่องเพศ ลักษณะงานและประสบการณ์ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และพัฒนาคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษาสู่ความเป็นเลิศต่อไป

2. วิธีดำเนินการวิจัย

- ขอบเขตของการวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์โดยกลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือกลุ่มประชากรทั้งหมด ได้แก่ คณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 67 คน และเจ้าหน้าที่คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์จำนวน 12 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 79 คน

- เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม

- การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติในการวิเคราะห์ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) T-test และ F-test

3. ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ มีผลการวิจัยดังนี้

ความคิดเห็นของบุคลากรต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา	ระดับคะแนน			
	$\bar{X}$	S.D	แปลผล	อันดับที่
1. ด้านการบริหารจัดการ	3.93	0.46	มาก	1
2. ด้านการมีส่วนร่วม	3.59	0.72	มาก	3
3. ด้านความรู้ความเข้าใจการประกันคุณภาพ	3.50	0.61	มาก	4
4. ด้านทัศนคติที่มีต่อการประกันคุณภาพ	3.74	0.45	มาก	2
โดยภาพรวม	3.69	0.42	มาก	

จากตาราง ผลการศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ด้านการบริหารจัดการ ด้านการมีส่วนร่วม ด้านความรู้ความเข้าใจการประกันคุณภาพและด้านทัศนคติที่มีต่อการประกันคุณภาพ พบว่า บุคลากรมีความ คิดเห็นต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราช ภัฏเพชรบูรณ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.69$ S.D.= 0.42) โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยในแต่ละ ด้าน ดังนี้ ด้านการบริหารจัดการ ได้แก่ การกำหนดนโยบาย การสนับสนุนงบประมาณ การส่งเสริมให้บุคลากรมี ความรู้ความเข้าใจและการนำผลการประเมินไปพัฒนาและปรับปรุงการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องมีลำดับสูงสุด อยู่ใน ระดับมาก ($\bar{X} = 3.93$ S.D.= 0.46) ลำดับรองลงมาคือ ด้านทัศนคติที่มีต่อการประกันคุณภาพ ได้แก่ การประเมิน คุณภาพเป็นกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาองค์กร การประกันคุณภาพเป็นการเพิ่มภาระ การประเมิน คุณภาพเป็นการพิจารณาเอกสาร ความต้องการปฏิบัติงานด้านประกันคุณภาพ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.74$ S.D.= 0.45) ด้านการมีส่วนร่วม ได้แก่ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพของคณะ การมีส่วนร่วมในการ จัดทำรายงานการประเมินตนเองระดับคณะ การมีส่วนร่วมในการจัดเก็บและรวบรวมข้อมูล การนำเกณฑ์ตัวบ่งชี้มา ใช้เป็นแนวทางการดำเนินงานประกันคุณภาพ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.59$ S.D.= 0.72) และลำดับสุดท้ายคือ ด้านความรู้ความเข้าใจการประกันคุณภาพ ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจในระบบกลไกการประกันคุณภาพ ความรู้ความ เข้าใจในตัวบ่งชี้และเกณฑ์มาตรฐาน ความรู้ความเข้าใจขั้นตอนและวิธีการประเมินคุณภาพ ความรู้ความเข้าใจใน การเก็บข้อมูล เอกสารหลักฐาน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.50$ S.D.= 0.61) ตามลำดับ

2. ผลการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ด้านการบริหารจัดการ ด้านการมีส่วนร่วม ด้านความรู้ความเข้าใจการประกันคุณภาพและด้านทัศนคติที่มีต่อการประกันคุณภาพ โดยจำแนกตามความแตกต่าง กันในเรื่องเพศ ลักษณะงานและประสบการณ์ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา พบว่า บุคลากรที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ไม่แตกต่างกัน

ส่วนบุคลากรที่มีลักษณะงานแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า บุคลากรที่มีลักษณะงานแตกต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันในด้านการบริหารจัดการและด้านการมีส่วนร่วม ส่วนด้านความรู้ความเข้าใจการประกันคุณภาพการศึกษาและด้านทัศนคติที่มีต่อการประกันคุณภาพการศึกษาไม่ แตกต่างกัน

ส่วนบุคลากรที่มีประสบการณ์ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการ ดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า บุคลากรที่มีประสบการณ์ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาแตกต่าง กันมีความคิดเห็นแตกต่างกันในด้านการมีส่วนร่วมและด้านความรู้ความเข้าใจการประกันคุณภาพการศึกษา ส่วน ด้านการบริหารจัดการและด้านทัศนคติที่มีต่อการประกันคุณภาพการศึกษาไม่แตกต่างกัน

3. แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานประกันคุณภาพคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย ราชภัฏเพชรบูรณ์ ควรดำเนินการส่งเสริมให้บุคลากรได้เข้าอบรมสร้างความรู้ความเข้าใจเกณฑ์การประเมินคุณภาพ การศึกษาทุกตัวบ่งชี้อย่างสม่ำเสมอทั้งในและนอกมหาวิทยาลัย ส่งเสริมให้บุคลากรได้เข้าอบรมเป็นผู้ประเมิน คุณภาพการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ จัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านประกันคุณภาพการศึกษา สนับสนุนการบูรณาการงานประกันคุณภาพการศึกษา เข้ากับการบริหารและพัฒนางานตามปกติ รวมทั้งสร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพ เพื่อกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ

4. สรุปและเสนอแนะ

สรุป

1. ผลการวิจัยพบว่าบุคลากรมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.69$ S.D.= 0.42) โดยเป็นผลมาจากการที่คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีการบริหารงานประกันคุณภาพที่ดี ได้แก่ การกำหนดนโยบาย การสนับสนุนงบประมาณ การส่งเสริมให้บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจและการนำผลการประเมินไปพัฒนาและปรับปรุงการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องมีลำดับสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.93$ S.D.= 0.46) แต่อย่างไรก็ตามบุคลากรยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาอย่างแท้จริงซึ่งอาจกระทบต่อผลการประเมินคุณภาพการศึกษาในการศึกษาต่อไป โดยมีค่าเฉลี่ยโดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.50$ S.D.= 0.61) สอดคล้องกับงานวิจัยของพิชัยชัย ประทุม และคณะ (2556) ได้ทำวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพ ปัญหา และแนวทางการพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยนครพนม ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการประกันคุณภาพการศึกษาสำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยนครพนม โดยรวมด้านความรู้ ความเข้าใจในตัวบ่งชี้ งานประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยนครพนม อยู่ระดับปานกลาง 2) ความรู้ ความเข้าใจในตัวบ่งชี้ งานประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยนครพนม อยู่ระดับปานกลาง 3) การมีส่วนร่วมของบุคลากรในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยนครพนม อยู่ระดับปานกลาง 4) ระบบการจัดเก็บข้อมูล เอกสาร หลักฐานการประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยนครพนม อยู่ระดับปานกลาง 5) การนำผลการประกันมาใช้ในการพัฒนาหน่วยงาน อยู่ในระดับปานกลาง 6) ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยนครพนม อยู่ระดับปานกลาง

2. ผลการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์บุคลากรคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่มีลักษณะงานและประสบการณ์ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์แตกต่างกัน โดยมีแตกต่างที่ตรงกันคือด้านการมีส่วนร่วม และบุคลากรที่มีเพศ ลักษณะงานและประสบการณ์ที่ต่างกันจะมีความคิดเห็นด้านทัศนคติต่อการประกันคุณภาพไม่แตกต่างกัน ดังนั้น ลักษณะงานและประสบการณ์ด้านการประกันคุณภาพจึงส่งผลต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

3 แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานประกันคุณภาพ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ควรดำเนินการส่งเสริมให้บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจเกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษา อบรมเพื่อขึ้นบัญชีผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ดังนั้น การพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ จึงต้องอาศัยปัจจัยหลายประการไม่จะเป็นการบริหารจัดการที่ดี การสร้างความรู้ความเข้าใจการประกันคุณภาพให้แก่บุคลากร การมีทัศนคติที่ดีต่อการประกันคุณภาพและการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกภาคส่วนที่จะเป็นแรงผลักดันให้มีผลการประเมินคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับดี ซึ่งการประกันคุณภาพการศึกษาไม่ได้ต้องการเพียงให้มีผลการประเมินที่ดีมาก หากแต่แท้จริงแล้วความต้องการที่มากกว่าผลการประเมินคือการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพสามารถสร้างนักศึกษาให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพในสังคม ดังนั้น สถาบันการศึกษาในทุกระดับจึงต้องตระหนักและให้ความสำคัญกับการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถให้สอดคล้องกับสมรรถนะและศักยภาพของผู้เรียนจนมีทักษะในการใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เสนอแนะ

1. แม้คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์จะมีการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ดี แต่บุคลากรยังขาดความรู้ความเข้าใจการประกันคุณภาพอย่างแท้จริง ไม่ว่าจะเป็นความรู้ความเข้าใจในระบบกลไกการประกันคุณภาพ ความรู้ความเข้าใจในตัวบ่งชี้และเกณฑ์มาตรฐาน ความรู้ความเข้าใจขั้นตอนและวิธีการประเมิน

คุณภาพ ความรู้ความเข้าใจในการเก็บข้อมูลเอกสารหลักฐาน จึงอาจส่งผลให้ไม่สามารถบูรณาการการประกันคุณภาพการศึกษาเข้ากับการบริหารและพัฒนางานตามปกติได้ คณะควรจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษา โดยเสริมสร้างกิจกรรมใหม่ๆ เช่น กิจกรรมที่เลี้ยงงานประกันคุณภาพการจัดการความรู้ด้านประกันคุณภาพเพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และนำไปพัฒนางานประกันคุณภาพการศึกษาได้ ส่วนบุคลากรที่มีลักษณะงานและประสบการณ์ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาแตกต่างกัน ควรบริหารงานประกันคุณภาพด้วยความเข้าใจข้อแตกต่างของบุคลากรและเสริมสร้างให้บุคลากรที่มีประสบการณ์ด้านการประกันคุณภาพน้อยได้มีส่วนร่วมมากขึ้น อีกทั้ง ควรส่งเสริมและสร้างขวัญกำลังใจแก่บุคลากรในการดำเนินงานประกันคุณภาพอย่างสม่ำเสมอ เพื่อกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาคั้งต่อไปควรทำการศึกษาให้ครอบคลุมด้านอื่น ๆ เนื่องจากในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาเพียง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหาร ด้านการมีส่วนร่วม ด้านความรู้ความเข้าใจการประกันคุณภาพ และด้านทัศนคติที่มีต่อการประกันคุณภาพ จึงควรทำการศึกษาให้ครอบคลุมด้านอื่น ๆ เช่น ด้านระบบการประเมินคุณภาพ ด้านกลไกการดำเนินงานประกันคุณภาพ ด้านการจัดทำแผนการพัฒนาคุณภาพ ด้านการวิเคราะห์ข้อมูลการประกันคุณภาพ เป็นต้น เพื่อให้มีข้อมูลที่จะนำไปใช้เป็นแนวทางการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ให้ดียิ่งขึ้น

5. กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยคำแนะนำต่าง ๆ จากคณาจารย์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ และความร่วมมือช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ที่สละเวลาในการให้ข้อมูลและคำแนะนำ รวมถึงข้อเสนอแนะต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ และขอขอบพระคุณ สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ที่ได้ให้ทุนอุดหนุนการวิจัยครั้งนี้มา ณ ที่นี้ด้วย

6. เอกสารอ้างอิง

- [1] จิระภา นะแสง และคณะ. ความรู้ความเข้าใจและทัศนคติต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของอาจารย์วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสงขลา. วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสงขลา สถาบันพระบรมราชชนก สำนักงานกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข, 2555.
- [2] ดวงใจ นันทาสิต. ความรู้ความเข้าใจแนวคิดการประกันคุณภาพการศึกษาของพนักงานมหาวิทยาลัยแม่โจ้จังหวัดเชียงใหม่. สำนักงานบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยแม่โจ้, 2552.
- [3] นิชาธิ์ ใจคำวัง และพจนีย์ อินจันทร์. การมีส่วนร่วมของบุคลากรในคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ปีการศึกษา 2554. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์, 2555.
- [4] นฤมล อเนกวิทย์ และ คณะ. การพัฒนาการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน วิทยาลัยพยาบาลศรีมหาสารคาม. วิทยาลัยพยาบาลศรีมหาสารคาม สถาบันพระบรมราชชนก สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข, 2554.
- [5] ประดิษฐ์ มีสุข. คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา. สงขลา : โรงพิมพ์เทียมการพิมพ์, 2550.
- [6] ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์ และคณะ. การศึกษารูปแบบและผลการพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์. สำนักประกันคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์, 2555.
- [7] พิชัย ช้ายประทุม และคณะ. การศึกษาสภาพ ปัญหาและแนวทางการพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยนครพนม. สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยนครพนม, 2556.

- [8] สำนักงานประเมินและประกันคุณภาพมหาวิทยาลัยขอนแก่น. การศึกษาสภาพและปัญหาในการดำเนินงานประกันคุณภาพและแนวทางการพัฒนาบุคลากรผู้ปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพ ระดับคณะและหน่วยงาน มหาวิทยาลัยขอนแก่น. มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2554.
- [9] สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. กรอบการประเมินคุณภาพภายนอกระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, 2544
- [10] หนังสือราชกิจจานุเบกษา ฉบับฎีกา. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542. กรุงเทพมหานคร, 2542.